

מועד קטן יב: (משנה) עד יג: (סוף הפרק)

ביאורים

גילוח בחול המועד: האחרונים נחלקו מה דינו של אדם ללא זקן. האם האיסור של הגילוח תקף גם לגביו או שהאיסור נאמר רק על בעלי זקנים וזאת כדי לוודא שהם יתגלחו לפני החג (אבל אצל אדם מגולח לא שייך לגזור עליו שלא יתגלח בחוה"מ, כיוון שהוא אמנם לא יכנס מנוול ליר"ט ראשון אבל ליר"ט אחרון הוא יכנס מנוול ולא מגולח).
 חשוב לציין שמי שסובר שהאיסור לא נאמר על אנשים מגולחים (כך סובר למשל מו"ר הרב ליכטנשטיין) לא סוברים שמותר להתגלח אלא שחייבים להתגלח וזאת מפאת כבוד המועד (למעשה שתי הדעות הן או שאסור להתגלח או שחייבים להתגלח - אין אף דעה שמתירה להתגלח!!!)

משנה

פירותיו הנמצאים בחוץ:
 מותר להכניסם (בצינעא) לביתו (כדי שלא יגנבו).

פשתנו שבמי המשרה:
 מותר להוציאו (כדי שלא יתקלקל).

ואם כיוון שהמלאכות יצאו במועד - אסור לעשותן ואסור להנות מהן.

אם מת: מותר לבניו להנות ממלאכתו.

מקרים נוספים של 'ירושת' קנס

- הטיל מום בבכור ומת: **אסור** לבניו להנות מהבכור. (כי עבר על איסור תורה)
- מכר עבדו לגוי ומת - וברח העבד: **אין בניו** יכולין לכופו. (כל זמן שהוא ברשות הגוי אינו עוסק במצוות)
- זיבל שדהו בשביעית (איסור דרבנן) ומת: מותר לבנו לזורעה במוצאי שביעית. (קנסו את האבא בלבד)
- טימא טהרות חבירו ומת: בניו **פטורים**. (כי זה היזק שאינו ניכר ולא קנסו את הבן בזה)

משנה

קניית בתים/עבדים/בהמה מותרת:

1. לשימוש במועד.
2. לצורך המוכר (שזקוק לכסף כדי לאכול).

דין דומה:

אם אין לפועל מה לאכול: מותר להשכירו למלאכה כדי שירוויח כסף.

ההבדל בין מלאכות שהותרו בחוה"מ למלאכות שהותרו בערב פסח:

בחוה"מ: האיסור הוא משום טרחה, ובמקום הפסד התירו. בערב פסח: התירו מלאכות שהם משום צורך החג.

משנה

פינוי כלים או תבואה

- מבית בחצר אחת לבית בחצר אחרת - אסור.
- מבית לבית באותה חצר - מותר.

הבאת כלים מבית האומן

- להביא לביתו - אסור.
- אם חושש שיגנבו - יפנם לחצר אחרת.

הסתייגויות

- **בי"ד ניסן:** מותר להוליך לאומן ולהביא ממנו.
- **כלים לצורך המועד:** מותר להביא.
- **כשאין לאומן מה לאכול:** מותר לשלם לו שכרו.

משנה

תאנים השטוחות בשדה לייבוש

ת"ק: מותר לחפותן (מפני הגשמים).

ר' יהודה: מותר אפילו לעבותן.

מוכרי פירות כסות וכלים

ציידים, דשושות, גרוסות

ת"ק: עושים בצנעה לצורך המועד.

ר' יוסי: הם החמירו על עצמן לא למכור כלל.

מכירה בצנעה:

כשהחנות פתוחה למקום צדד: פותח אותה כרגיל.

כשהחנות פתוחה לרשות הרבים: פותח אותה באופן חלקי.

בערב יו"ט האחרון: מוציא ומעטר את שוקי העיר בפירות.

תבלין מותר למכור בפרהסיא כל החג, כי ברור שקונה זאת רק לצורך המועד, כי לא ראויים להתקיים ליותר זמן.

דעה ב':

חפוי: כיסוי חלקי/מלא.

עיבוי: מכנסן יחד ככרי, שיהיו נוחין לכיסוי

דעה א':

חפוי: כיסוי חלקי.

עיבוי: כיסוי מלא.